

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Koženým, se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2017, č. j. 34252/2017-31-4, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2020, č. j. 5 A 207/2017-91,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Ladislavu Koženému **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 414 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení nese stát.

O d ů v o d n ě n í :**I. Vymezení věci**

[1] Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 4. 8. 2017, č. j. MMR-23166/2017-83/1606, zamítlo žádost žalobce o obnovu řízení o uložení pořádkové pokuty, neboť neshledalo, že by pro jeho obnovu byly naplněny podmínky stanovené v § 100 odst. 1 správního řádu. Rozklad, který proti jeho rozhodnutí žalobce podal, ministryně pro místní rozvoj (dále jen „žalovaný“) zamítla v záhlaví uvedeném rozhodnutím. Stejně postupoval i městský soud, který napadeným rozsudkem zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Městský soud v napadeném rozhodnutí nejdříve upozornil, že předmětem soudního přezkumu jsou v předložené věci pouze ta rozhodnutí, která správní orgány vydaly v řízení o žádosti o obnovu řízení a nikoli ta rozhodnutí, která správní orgány vydaly v původním řízení, v němž žalobci byla uložena pořádková pokuta. Zdůraznil také, že není oprávněn v předložené věci jakkoli měnit rozhodnutí vydaná v předcházejících správních řízeních. Dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy a ustálenou judikaturou soudů, jestliže nejdříve posuzovaly, zdali žalobcem vylíčené skutečnosti lze považovat za důvody vyžadované zákonem pro obnovu řízení. K věci samé pak městský soud uvedl, že žalobce v řízení o obnově neuvedl žádné jemu dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které by vyšly najevo po právní moci rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty, jež nemohl v původním řízení uplatnit a jimiž by byla v době vedení řízení o uložení pořádkové pokuty údajná korupční činnost správních orgánů prokázána. Dále poznamenal, že ani ve správním spise nenalezl žádná pravomocná rozhodnutí soudů či orgánů činných v trestním řízení, jež by žalobcova tvrzení o podvodech či korupční činnosti správních orgánů prokazovala, a že pouhé podezření ze spáchání trestného činu není důvodem pro obnovu řízení.

[3] Městský soud dále odmítl námitku, že by správní rozhodnutí obsahovala arogantní vyjádření správních orgánů vůči žalobci. Označení jeho podání za částečně zmatečná či nesrozumitelná je podle něj běžně používaným slovním spojením, jímž se označují nejasně formulovaná podání účastníků.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, již na výzvu soudu doplnil dne 24. 6. 2020. Bez bližšího vysvětlení v ní označil závěry městského soudu za nezákonné a dodal, že se městský soud nevypořádal s jeho tvrzením popisujícím nezákonnou a korupční činnost stavebního úřadu města Čáslav a Krajského úřadu Středočeského kraje.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že předmětem řízení byla výlučně stěžovatelova žádost o obnovu řízení, tedy posouzení, zda byly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení o uložení pořádkové pokuty. Stěžovatel ve své žádosti o obnovu řízení nevysvětlil, jakou mají jím uvedené skutečnosti souvislost s důvody pro obnovu řízení a neuvedl ani, které konkrétní skutečnosti nebo důkazy existovaly v době původního řízení, jež nemohl v původním řízení uplatnit, ani neoznačil provedené důkazy, které se ukázaly být nepravdivými. Jelikož nebylo ani zrušeno či změněno žádné rozhodnutí, které by bylo podkladem rozhodnutí o udělení pořádkové pokuty, má žalovaný za to, že žádná ze zákonných podmínek stanovená ve správním řádu pro obnovu řízení nebyla splněna.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v intencích § 109 odst. 3 a 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a v rozsahu uplatněných námitek. Vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, přitom neshledal.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil pouze jedinou námitku. V ní městskému soudu vytkl, že se nevypořádal s jeho tvrzením o nezákonné a korupční činnosti Městského úřadu Čáslav (stavebního úřadu) a Krajského úřadu Středočeského kraje ve stavebním řízení vedeném pod č. j. výst. 1317/2013. Z obsahu námitek je zřejmé, že stěžovatel považuje napadený rozsudek

pokračování

za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Právě takovou vadou totiž trpí rozhodnutí, v němž soud zcela opomene vypořádat některou ze žalobních námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007-58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74), nebo z jehož rozhodnutí není zřejmé, proč považoval žalobní argumentaci za lichou, mylnou či vyvrácenou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Úkolem soudu však není odpovědět na každou dílčí žalobní námitku; stačí, pokud se soud vypořádá s obsahem a smyslem žalobní argumentace. Vypořádání stěžejních námitek totiž konzumuje vypořádání i těch dílčích (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 2 Ads 58/2003-75, nebo ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, a nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

[9] Městský soud uvedeným požadavkům na odůvodnění napadeného rozsudku dostál. Z jeho rozhodnutí je zřejmé, proč žalobní argumentaci popisující údajné nezákonné praktiky správních orgánů nepovažuje za důvodnou. Městský soud poukázal na skutečnost, že ačkoli stěžovatel ve své žádosti o obnovu řízení a dalších podáních setrvale uvádí jako důvod obnovy koordinované nezákonné a korupční jednání správních orgánů činěné zejména ve stavebních řízeních přímo proti němu a že tato činnost je předmětem šetření policie a státního zastupitelství, žádné důkazy, jimiž by svá tvrzení prokázal, nedoložil. Městský soud také dále poznamenal, že ani on v předloženém správním spise nenalezl žádná pravomocná rozhodnutí soudů či orgánů činných v trestním řízení, která by žalobní tvrzení o podvodech správních orgánů prokazovala. Zdůraznil rovněž, že postup správních orgánů v řízení o povolení obnovy je třeba hodnotit zásadně podle skutkových a právních okolností, které existovaly v době, kdy o obnově řízení rozhodovaly. Městský soud tedy v odůvodnění napadeného rozsudku srozumitelně vysvětlil, proč žalobní tvrzení o údajné nezákonné činnosti správních orgánů nejsou pro danou věc relevantní, a v souladu s uvedenou judikaturou se tak zabýval podstatou žalobní argumentace, kterou řádným způsobem vypořádal. Námitka nepřezkoumatelnosti je proto nedůvodná.

[10] Námitkami, kterými stěžovatel namítá nesprávnost závěrů, k nimž městský soud v napadeném rozsudku dospěl, se Nejvyšší správní soud nemohl pro jejich neurčitost zabývat. Stěžovatel v bodech VII. - XII. kasační stížnosti pouze parafrázoval závěry městského soudu a bez uvedení konkrétních důvodů je označil za nesprávné. Takto obecně vznesené námitky však neobsahují žádné právní argumenty, které by vysvětlovaly, proč stěžovatel považuje závěry městského soudu za nezákonné. Nejvyšší správní soud přitom není povinen za stěžovatele domýšlet právní (ani skutkové) argumenty, které by odůvodnily jeho tvrzení o nesprávném právním posouzení předložené věci soudem. Pokud by tak učinil, pak by popřel svou roli nezávislého arbitra a rovněž princip rovnosti účastníků řízení, neboť žalovaný by neměl možnost na důvody kasační stížnosti včas v řízení reagovat. Uvedenými kasačními námitkami se tak Nejvyšší správní soud mohl zabývat.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[11] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že napadený rozsudek městského soudu je zákonný, a proto kasační stížnost proti němu podanou podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný byl ve věci úspěšný, prokazatelné náklady mu však nad rámec běžné úřední

činnosti v souvislosti s kasačním řízením nevznikly. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[13] Městský soud stěžovateli v řízení o žalobě ustanovil zástupcem advokáta JUDr. Ladislava Koženého. Podle § 35 odst. 10, *in fine*, s. ř. s. platí, že „[z]ástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.“ Odměnu za zastupování a hotové výdaje proto v souladu s § 35 odst. 2, větou první, s. ř. s. platí stát. Zástupce učinil jeden úkon právní služby – sepsal kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], za který mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Zástupce stěžovatele je plátcem DPH, odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů se proto v souladu § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o částku odpovídající 21% sazbě této daně, tj. o částku 714 Kč. Celková náhrada nákladů kasačního řízení tedy činí 4 114 Kč a bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese podle § 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. září 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu